

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Indbringelse ved 6te Medlem for 1ste Kreds og 4de Medlem for 2den Kreds af Forslag til Lov om Adgang til Erhvervelse af Mortifikationsdom paa Servitutter m. m.

Ordføreren for Forslagsstillerne (P. G. C. Jensen): Det er bekendt i det mindste for alle Ejere af faste Ejendomme, at der ikke gives ret mange saadanne, paa hvilke der ikke hviler en eller anden Servitut, en eller anden Byrde, som paa en eller anden Maade indskrænker Ejeren i den fri Raadighed over Ejendommen. Det kan være en Vejservitut, altsaa en Ret for en anden til at befare Vejen over Ejendommen, det kan være en Udsigtsservitut, en Lysningsret, det kan være en Ret for Naboen til at forhindre, at Bygninger opføres paa en vis Maade, i en vis Højde, i en vis Afstand fra Skellet osv. Disse Servitutter kunne være meget byrdefulde for de vedkommende bebyrdede Ejendommers Ejere. Og saa hænder det ofte, naar en Tid er gaaet, maaske en lang Tid, og Servituten har tabt sin Virkning, sin Kraft, og der ingen længere er, som er berettiget til at udøve Servituten eller til at paatale Overtrædelser af Servituten, at Ejeren af den bebyrdede Ejendom ikke er i Stand til at faa denne Bebyrdelse, denne Servitut udslettet af Foliet paa hans Realregister i Pantebogen. Derfor kommer Servituten til at figurere paa enhver Panteattest, der udstedes paa Ejendommen, den kommer til at staa i ethvert Dokument, Skøde eller Panteobligation, Ejeren udsteder. Desværre er det ofte saaledes, at der i aadanne Dokumenter findes en Række slige Servitutter, hvis Omraade og Virkning for den bebyrdede Ejendom ingen i Grunden kender. Man ser i Panteattesten og i Pantebøgerne kun i al Almindelighed, at der er en saadan Byrde, men hvorpaa den gaar ud, om den bestaar eller ikke, ved ingen; der skal i alt Fald en nærmere Undersøgelse til at faa det konstateret; ikke sjældent er den, der har erhvervet Serviturretten, død, hans Bo er sluttet, og Arvingerne ikke til at finde; i andre Tilfælde er han selv bortrejst, og der kan være mangfoldige Omstændigheder, som gøre, at det nu ikke er muligt at sædvanlig Vej at faa denne Servitut udslettet af Pantebogen, og ikke heller muligt for den bebyrdede Ejendoms Ejer rigtig at faa at vide, om den endnu bestaar, og hvilken Betydning den har for hans Ejendom.

Disse Omstændigheder bragte min ærede Medforslagsstiller (Oct. Hansen) og mig til at overveje, om det ikke var nødvendigt, at man søgte at finde en Vej, ad hvilken man paa en bekvem og sikker Maade — sikker naturligvis ogsaa lige over for den servitutberettigede — kunde faa det Spørgsmaal afgjort, om en Servitut, der efter Pantebogen hviler paa en fast Ejendom, gyldigt er paalagt Ejendommen, om den endnu bestaar, eller om den af en eller anden Grund er bortfalden. Det er derpaa, at dette Lovforslag gaar ud. Det sigter altsaa naturligvis ikke til at afskære nogen fra at gaa den sædvanlige Retsvej, hvis han er i Strid med sin Nabo om, hvorvidt han har en Vejret eller en anden Servitut. Det sigter ikke til at afskære ham fra at gaa den sædvanlige Rettens Vej og sagsøge sin Nabo til at høre sig kendt berettiget til at faa den omstridte Servitut udslettet; men det sigter til at hjælpe den bebyrdede Ejendoms Ejer i det Omfang i alt Fald, hvor det er forbundet med megen Vidtløftighed og store Vanskeligheder at faa at vide, hvem han skal stævne i Sagen for at faa Servituten udslettet. Som Følge af dette almindelige Synspunkt ville ærede Medlemmer forstaa, at den første Overvejelse har været, hvem der skal stævnes; og i saa Henseende indeholder Lovforslaget detaillerede Regler om, hvem man skal stævne. I Forbindelse dermed er det endvidere foreslaaet, at i alle saadanne Tilfælde, hvor denne Lov benyttes, skal der foruden den specielle Indstævning af bestemte Personer, tillige ske en almindelig Indkaldelse gennem Stævning i Aviserne til alle og enhver, som maatte mene at have Ret til at fordre Servituten oprørholdt, til at melde sig under Sagen og gøre sin Ret gældende, og endelig, da det meget ofte kan være Tilfældet, at man af forskellige Grunde ikke vil kunne udfinde, hvem der skal stævnes, indeholder Lovforslaget endvidere en Bestemmelse om, at Justitsministeriet skal være bemyndiget til at udfærdige Bevilling til at erhverve Mortifikationsdom i saadanne Tilfælde, hvor man ikke kan følge de almindelige Regler, som Lovforslaget i øvrigt indeholder, og en saadan Bevilling vil altsaa medføre, at der skal udtages offentlig Stævning; den skal bekendtgøres i Bladene og vil i øvrigt medføre den samme Fremgangsmaade, som nu er nok som bekendt i alle Tilfælde, hvor man søger Mortifikationsdom paa en bortkommen Obligation og